

FELSŐ-ZEMPLÉN

TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG: Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő: Török-utca 220 szám.	Kéziratok nem adatnak vissza. Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el. — Nyílt-ter soronként 20 kr. — Hirdetések jutányosan számítottak.	ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt. Egyes szám ára 10 kr.	KIADÓHIVATAL: Hova az előfizetések, hirdetési és nyilttéri díjak küldendők: Landesman B. könyvnyomdája.

Az eszméről.

Ezek az észnek, léleknek, mondhatjuk az összes szellemi tehetségeknél termékei, a melyekre nagy befolyással van a test.

Ha a test nem volna rájuk hatással, minden eszme égi, angyali volna; de földalomban, vannak pokoliak, ördögiek is. Ilyenek termettek Absolonban, Lucius Sergius Catinában, Cilei Ulrikban. Ilyenek termenek most is minden rosszszívű emberben.

Mi most ezekről nem szólunk, hanem csak azokról, a melyek a jóért teremnek s a jót ezélezzik.

Ezeknek a száma végtelen, folyton teremnek. A ki ezeket megmagyarázni akarná, a végtelenség megfajtására vállalkoznék, a mire erő embernek nem adatott. Hanem értelmi erőnkhez képest valamely részt tudhatunk azokból.

Tudjuk, hogy eszmék nélkül nincs szabadság, nincs a fennállásra erő, nincs haladás s tökéletesedés.

Tudjuk, hogy nem minden eszme alkalmatos a cél elérésére. Például, a kik az örökmozdonyon dolgoztak s vegyiuton aranyat akartak csinálni: téveszméket követtek s anyagilag és szellemileg megromlottak, mint minden tévedő, a ki a tévuton állandóan megmarad.

Mindég voltak s vannak tévedések. Például Pláton idejében, a ki Sokrates tanítványa volt s egy eszményi világot alkotott s bölcsészet fejedelmének nevezetett s Krisztus előtt 429-ben született, az volt a nézet, hogy a fenkölt eszmékből nem szabad földhasznatot huzni, mert az

megalázó. Lord Verulámi Bacon Ferencz, a ki Krisztus után 1561-ben született, vitatta, hogy csak azok az eszmék értékesek, a melyek a földiéletre hasznosíthatók. S ezt az álláspontot foglaljuk el ma. S ne is mélyedjünk a további történelmi fejtegetésekbe, hanem ezen álláspontól szóljunk a magunk városi dolgaihoz.

Eszményi világot teremthet s teremtsen is magának minden ember. De már ha az eszményi világot a földiéletre nézve hasonlítani is akarjuk, már akkor annak elérésén mindazon embernek munkálnia kell, a ki azon körben él, a melyben az eszmét életbe léptetni akarjuk.

Például a családiélet eszményi tökéletességének, boldogságának építéséhez minden tagnak hozzá kell járulnia; ha csak egy tag cselekszik másképen: az eszmény nem valósulhat.

Vannak eszmék, a miket csak milliók valósíthatnak. Például hazát kevés ember állandóság, s virágzás reményében nem alkothat, Mennél több millió emberből áll a haza, annál állandóbb s virágzóbb lehet. A kicsiny falu csak nagyon szűk körben mozoghat.

Városunk e tekintetben szerencsésnek mondható, mert nem épen kicsi. Annyi eszmét valósíthat meg, a mennyi az ő fejlődéséhez s jólétéhez elég; s az eszmék valósítását folyton tökéletesítheti. De minden ember hozzájárulása szükséges.

Odáig azonban még nem haladtunk, hogy minden eszmét a város valósítsa. Sok szükséges eszme életbeléptetése a társadalomnak van fentartva. Az a vonal sines

még határozottan megvonva, mely a város és társadalom kötelességeit szigoruan elválasztaná. De már annyit e téren is tudunk, hogy mindaz, a mi a jó közigazgatáshoz s ennek tökéletesítéséhez tartozik, az mind a város kötelessége s ahhoz minden léleknek hozzá kell járulnia. Azt is tudjuk, hogy a közművelődési s közgazdasági egyesületek a társadalomra vannak bízva. A város minden eszmét életbe léptethet, a mit szükségesnek itél, mert van hozzá ereje. A város tehát az eszmék valósítása által a természetes fejlődés sorrendje szerint fennakadás nélkül haladhat.

Az egyesületek is haladhatnak, mert van bennük életképesség; de mert nincs még most elegendő erejük, az ő haladásuk lassu, száz év alatt érik el, a mit tíz év alatt kellene. Erejük pedig azért nincsen, mert kevés ember csatlakozik az ő életbeléptetendő eszméik valósításához! Az összes egyesületek tagjainak száma alig teszi ki az ötszázat. Ez városunkat tekintve, oly csekélység, a mivel megelégedni nem lehet. Szükséges tehát minden lehető uton azon meggyőződést terjeszteni, hogy megfelelő eszmék valósítása nélkül a földi jólét emelése elérhetetlen, az eszme valósításához pedig minden embernek hozzá kell járulnia, a kire az tartozik, hogy az idejében valósítható legyen. Minden közjóra célzó feladatának megfelelő egyesület az egyesek jólétének emelése által eszközli a közjót s viszont az eszmék valósítása által azért munkálja, hogy abban a maga boldogságát minden egyes megtalálja. Igaz és örök eszme az, hogy minden ember első sorban

TÁRCA.

A bíró uram fia.

Ott a szőke Maros mentén, egy kicsinyke faluban, az utcán egy magányos házikó áll, egészen külön van válna a többitől, mintha szegyenlené, hogy ő sokkal egyszerűbben néz ki, mint a többiek. Ezen kis házikóban lakik az öreg Dombi bácsi özvegye, a jó Mari néni egyetlen leányával, a gyönyörű Cilikével. Mari néni még fiatalabb volt, mosással, vasalással szerezte be a mindennapi kenyeret, de most már annyira vállaira nehezdedtek az élet terhei, hogy otthon is csak Cilikéje segítségével bír egyik helyről a másikra vándorogni. De azért boldognak érzi ő magát, mert leányában oly erős támaszt bír, mely megkönnyíti neki öreg-sége nehéz napjait.

Cilike a mosást és vasalást édesanyjától híven eltanulta; a mit azelőtt édesanyja végzett, azt most ő teljesíti, miáltal aztán szükösen elláthatták magukat a házi szükségességekkel.

Mint mondtam, Cilike szép és esinos leány volt, még pedig olyan, hogy nemesak a faluban, de a környéken is alig lehetett volna párját találni. Midőn vasárnap felöltözködött, egyszerű, de annál tisztább ruhájába, hogy a szent misére menjen, bizony az utcán nem egy legény felejtette rajta a szemét s boldognak érezte magát az, ki vele csak egy szót is válthott.

De senki szívét sem lobbantotta lángra Ciliké annyira, mint a falu bíró fiát, Miskáét, aki mióta Cilikével megismerkedett, még ha a falunak az ellenkező részében volt is dolga, utját mégis Cilikék felé vette, hogy őt kis kertjének virágai között megláthassa, s vele csak egy szót is válthasson.

Jött a farsang, házasodtak a falu legényei, lakodalom volt hegyen-völgyön, szinte azt hinné ilyenkor az ember, hogy talán nem is fog meghalni soha, mert ugyan lakodalomban ki is gondolna erre?

Egy este vacsoraközben bíróuram így szólította meg Miskát:

— Fiam, már te is elérted azt a kort, midőn az emberek kezdenek komolyabban gondolkodni. Azért jó lesz neked is még a farsangon megbázasodnod! Épen tegnap beszéltem e felől a tutor urral, ki ide is ígérte Lizi lányát neked. Szép esinos leány. No meg bizony van ott még a tejbe mit aprítani. Hát mit szólsz hozzá fiam?

Miska, apjának e szavára, mint egy kőszobor, szóvalan maradt, érezte, hogy ott balfelől úgy, de úgy fáj valami. Hát ő neki nem ő, hanem az apja választ házasársát, s még olyat és azt, kit soha sem szeretett? No már ebbe csakugyan nem fog beleegyezni.

— Hát talán nem tetszik választásom, fiu — szólította meg őt ismét az apa.

— Már édesapám, bármi fog is történni, én nyíltan kimondom, hogy én senki mást nem szere-

tek, mint a Dombiné lányát Cilikét és az én feleségem más nem is lesz, mint ő!

— No isz azt szeretném látni, hogy a bíró fia egy olyan nyomorult, koldus leányt hozzon a házhöz, kinek az apja erdő-őr volt; abból bizony semmi sem lesz, Miska!

— Aztán már mért nem engedné ezt meg nekem édesapám! Vajjon nincse Ciliké olyan szép, mint a tutor ur Lizája? Jóságára pedig tudom, hogy messze fölülmulja. És hogy szegény? Oh Istenem! hát csak szegénysége miatt gyűlöli őt annyira édesapám?

— Mondtam már! száz szónak is egy a vége, hogy ha nem tetszik a tutor ur leánya, mehetsz a házamtól és nyakatokba akaszthatjátok a koldus tarisznyát és koldulhattok mind a ketten. De azt megmondom ám, hogy az én kegyelmemre ugyan nem számíthattok.

— Jól van édesapám! Legyen boldog. Isten vele! én megyek. Inkább legyek számkivetett, de azt még sem teszem, hogy elszakadjon a szívem attól, kit oly régen szeret igazán.

Ezzel bucsut véve a kapufélfőtől, elérkezve nyúlva megcsókolta ezt. És ment egyenesen Ciliké-ékhez. A mint belépett, így szólt a leányhoz:

— Adj Isten jó napot, drága Cilikém! Ime itt vagyok, akarod-e, hogy szerető keblemre üljelék és te az én feleségem légy. Én régtől fogva a legőszintébb szeretettel viseltem irányodban, e szeretet tette most azt is, hogy kiestem atyám

a maga gondjait hordozza s a maga kötelességeit teljesítse, s a maga gyarapodása után fáradjon. De az is igaz és örökeszme, hogy a közjó nélkül senki sem lehet boldog. Egy zilált viszonyú városban, felfordult hazában, senki a maga biztonságát, békességét meg nem találhatja. A ki tehát a közjóért küzd, magának is fundamentumot épít.

Ezen igazságok nemsak ötszáz ember szívében éljenek, hanem arra kell törekednünk, hogy hamarosan legalább még ötszáz csatlakozzék s terjedjen a világhosszág tovább-tovább s hódítson meg minden szívet.

Városunk ezen irányban is haladásnak indult. Azon ötszáz ember, a ki nemsak a szoros vett kötelességét teljesíti, de nemes és lángoló ember- és hazaszeretettel s a jó eszmék szükséges valóításának tudatából és vágyából áldozatokra és erőfeszítésekre is kész, viszonylagos csekélysége mellett is oly tekintélyes erő, hogy azon közjóra czélzó egyesületeket, a melyek ez idő szerint a társadalom tevékenységére vannak bízva, okvetlen erőre fogja juttatni, hogy a társadalmi intézmények is a maguk szükséges és áldásos munkájukban haladhassanak. De mennél korábban csatlakozik ez a még kívánatos ötszáz ember, annál gyorsabban valósulnak a szabadságot, állandóságot s tökéletesedést biztosító eszmék.

Nagy-Mihály város képviselőtestülete folyó évi márczius hó 1-én tartja meg rendes tavaszi közgyűlést, mely alkalommal a következő ügyek kerülnek tárgyalás alá:

I. Az 1896. évi községi zárszámadásra vonatkozó számvizsgáló bizottsági előterjesztés s ezzel kapcsolatos főbírói jelentés.

II. Csatornázási és járdakövezési szabályrendelet tervezetének tárgyalása.

III. Kövezetivám engedélyezése iránt készített s a keresk. miniszteriumhoz intézett folyamodvány s mellékleteinek elbírálása.

IV. Az egész város csatornázása és kikövezéséhez szükséges szakszerű felvétele végett a földművelési miniszteriumhoz szóló indokolt kérvény tárgyalása.

V. Roos Adolt s.-a.-újhegyi kőbányatulajdonos quader kövezési ajánlatának ismertetése s az esetleges munkálatok fedezéséről való gondoskodás.

VI. Netaláni indítványok.

kegyelméből s most magamra hagyatott vagyok. De azért nem esem kétségbe, mert ha te az enyém leszel, akkor a keserű is édes lesz nekem. Épen most hallottam, hogy a méltóságos gróf urnak számadóra lenne szüksége, megyék és beállók szolgálatba. Hiszem a jó Istent, hogy eltart még bennünket az én tenyerem.

Erre Cilike a legény nyakába borult és sirva csak ennyit mondott:

— Oh édes drága Miskám . . . !

Miska azután csakugyan a grófnak számadója lett, kinek szorgalma és jómagaviselete által a legnagyobb kegyében részesült. Lakodalmát is a grófi kastélyban tartotta, melynek költségeit a jó szívű gróf ur fedezte.

Sok, sok évig szolgálta Miska a grótot, mely idő alatt takarékosága által szép vagyonra tett szert; volt már Rétfalván csinos kis háza és a hártában néhány hold jó szántóföldje. Nem sokára aztán, hogy a derek gróf ur meghalt, végrendeletben hűség Miskájáról sem feledkezett meg. Miután gyermeke nem lévén, vagyonát egyik közeli rokonának hagyta. Miskának pedig 10 hold jó szántóföldet, 100 drb. birkát és több gazdasági eszközt hagyott, melyet, midőn Miska megkapott, az örömtől nem tudott hová lenni. Szívbeli hálát adtak a jó Istennek e különös atyai gondoskodásért és kis Cilikejével éltek a legnagyobb boldogságban.

Széchenyi pohárköszöntő.*

Mondotta

Szemere Miklós de Genere Huba

1897. február 7-ikén a Nemzeti Casino díszlakomáján.

Tisztelt uraim!

A legjelesebbek is fáztak e billikom föl-emelésétől a mai napon. Nem kívánták a nagy Széchenyi emléket felköszönteni a jelen körülmények között. Így jutott a serleg az én szerény kezembe.

Széchenyi Istvánról a politikusról, tisztelt uraim, szól a történelem, Széchenyi Istvánról az íróról tanít az irodalom, hazafi lánglelkéről beszélnek alkotásai: a Tisza-szabályozás, a Vaskapu, a Lánchíd, Löversenygyűj, Akadémia. Élő monumentumai mind az alkotó geniének, a ki emberbarát volt és szeretete hazáját.

Társadalmi alkotása a nagy férfúnak a nemzeti Casino.

Szemel előtt lebegett a magyar társadalom művelt köreinek egyesítése. Ez sikerült is neki fényesen. Alapított egy oly egyesületet, a mely az egész magyar társadalomnak delejtűje lett.

Elöl járt a nemzeti Casino évtizedeken keresztül: „a hazafiság, a tisztesség, a jó ízlés, a lovagiasság, a bontón” terén.

Szerencsés voltam még magam is személyesen ismerheini a régi idők néhány fényes alakját a nagyokból: mint Károlyi Györgyöt, Almásy Györgyöt, Mikés Jánost. És bátran kimondom, hogy ma senkinek az a tekintélye társadalmi kérdésekben messziről sincs, mint a milyen a nevezett uraknak volt. Tisztelte őket mindenki és meghajlott előttük minden emberfia.

A régiebb nemzedékekbe be volt oltva tisztelni a kort. E mellett meg volt az élem, hév, áldozatkészség, merészség.

Ki adná ma oda közézcélra egy évi jövedelmét, mint tette Széchenyi István? Vagy ha tenné, könnyen úgy járna, mint egy, Ázsiát nagy költséggel és fáradsággal kutatógató igen tisztelt tagtársunk, a kiről gyakran hallottam mondogatni, hogy „hiu és bolond.”

Vagy ki megy ma át lóháton a zajló Duna jegén, mint Sándor Móricz? Vagy ki fog ma késsel kezében mérkőzni a vadkannal római gladiátorként? a mint Nagy-Károlyban tette a nagy Wesselényi, a mi Széchenyink legjobb barátja.

Azokban a generációkban, tisztelt uraim, megvolt a „Virtus”! Tiszta volt az agy, lelkes volt a szív és acélosak az izmok!

Ős természetből építhetett Széchenyi István; ha ma akar építeni valaki, annak az új Széchenyinek a mai nemzedékben jó, ha vályog lesz a rendelkezésére!

Míg a nagy Széchenyi egyéb alkotásai áldásos nemzeti intézményekké fejlődtek, azalatt kedvező gyermeke, a nemzeti Casino társadalmi tekintélyében nem növekedett.

* Minden évben tart a nemzeti kaszinó Széchenyi-lakomát, mely alkalomra megválasztja a díszszónokot, akinek kötelessége a nagy Széchenyiről megemlékezni. Ez évben a díszszónok **Szemere Miklós** volt, a kinek meggyőzően előlélté rokonai és ismeretsége van. Az általa elmondott pohárköszöntő megküldött lapunknak közlés végett, mit annál is inkább készséggel közlünk, mert a figyelmes olvasó a felköszöntőben talál több oly nyílt kifejezést, a melyeket nem minden ember mondana ki. Szerk.

Hát vajjon Körös bíró urammal mi történt?

Néhány évre, hogy Miska távozott, meghalt az ő áldott jó felesége. E fölötti bujában nekiadta magát az ivásnak és koreszmázott éjeleken át. Azontul a község pénztárhoz is hozzányult s abból közel 2000 forintot sikkasztott el, míg végre ravassága kiszült és állásától szépen elmozdították. Birtokát, a mi még meg volt, elárverezték. Szerencsére még kitélt belőle az elszikkasztott összeg.

Szegény Körös uram, most csupaszon maradt mint a fá az erdőn, melynek a vihar letördelte ágait. Hová menjen most a szegény és megaláztatás közepette? Koldulni egy volt bírónak! no ez már csak nem eshetett nyírére. Dolgozni, attól már az ő keze rég elszokott, no az is igaz, hogy erre már gyenge is volt, mivel már a hat tizen tul volt. . .

Elment tehát fához, kit oly kegyetlenül elűzött a háztól és kérte őt, hogy öregségére vegye magához és legalább, mint a koldusnak, viselje gondját. Miska a legnagyobb örömmel s készséggel fogadta őt, hasonlóan a jószívű Cilike is és mindketten igyekeztek azon, hogy az öregnek végső napjai könnyűek legyenek.

Nem is sokáig vitte az öreg, pár év múlva nagy betegségbe esett, mely aztán a földbe vitte őt. Szemeit az anyyira gyűlölt menyé, Cilike gyengéd kezei fogták le.

L—i.

Okát ennek nemsak abban keresem, tisztelt uraim, mert tulokat beszélünk és keveset teszünk, hogy úgy mondjam „szóbjajokok” vagyunk; de mert tekintélye nálunk ma alig van már valaminek.

Bizonyos társadalmi nihilismus felé evezünk, a melynek nem távoli partján kékleni látom a mottót hogy: „Magyarországon a tisztesség embernek tulnagyi handicap teherrel kell lefutni az életpályát.”

Nem jutalmazuk illően az erényt és nem büntetjük kellően a rosszat.

Arról, hogy egy közönséges szegény halandónak a mindennapi életben alig fizeti ki magát a tisztesség, nem is szóllok. Büntető-törvénykönyvünk *tax* és bürtöneink casinok. A humanismus örve alatt ugy vannak berendezve, hogy gyakran kényelmesebben él nálunk egy fegyencz, mint sok becsületes munkaszerető honpolgár.

De a társadalom magasabb rétegeiben is büntetlenül tehetünk bátran a mit akarunk, csak mondjuk rá „politika”. E büvös szócska fed mindent. „*Le sang des rois ne souille pas*” mondották kétszáz év előtt vigan a nemes francziák. A mi ott a „sang des rois” volt, az nálunk ma: „a politika”

Ne féljenek, tisztelt uraim, nem megyek bele az exigenciák tudományának fejtegetésébe. Nem térek be ebbe a csárdába, a hol nálunk néha a szentekből is „demie viergek” lesznek! Hogy pedig gyarló emberek mit művelnek olykor sub titulo politika ebben a magas vigadóban, arról hallgatást parancsol nekem az ildomoság.

Fölelem hát, tisztelt uraim, a billikomot és nem reszket kezembem, szállardan tartom, midőn „arról a férfúróll emlékezem, kinek fejét dicsfény koronázta, beragyogva homlokát, mint viruló napfény a havas bércekezet.”

Hűdegen hagyja a dicsfény a mai nemzedéket, de lesz idő, a mikor az utódok szívét hevíteni fogja. És akkor emondhatjuk: „Magyarország nem volt, hanem lesz! Az ő dicső emléke pedig felviruland százados álma felett.”

Erre ürítme a kupát és egy jobb jövendőre! mert nem boldog a Magyar.

Vegyes hírek.

— **A belügyminiszter és lapunk.** A belügyminiszter lapunk mult számából levél utján öt példányt kért; a levélben külön is meg volt jelölve, hogy azon számból kell vezdeni, melyben „Sulyovszky István” czimú vezércikkünk megjelent. Természetesen a kérelemnek készséggel felelt meg kiadóhivatalunk.

— **A teaestély.** A helybeli kaszinó által rendezett és folyó hó 13-án megtartott második teaestély igen fényesen sikerült. Különösen Újhegy, Homonna és Gálszécs volt szépen képviselve. Körülbelül 140 személy vett részt a kedélyes mulatságon. Jökevű és fesztlenség volt a fő jellemvonása a mulatságnak. A négyest 26 pár tánczolta. A tánc kezdete előtt **Sulyovszky István** felolvasást, **Eperjessy Lajos** és **Füzesörry Dező** pedig szavallat a jelen voltak általános tetszése közben. A mulatságnak reggel 7 órakor az obligát korhely-leves elköltése után, lett vége.

— **Márczius 15.** Már csak pár hét választ el bennünket a márczius 15-től, attól a naptól, mely évfordulója a magyar szabadság kivívásának. Az ország legkisebb zugában is megszokták ünnepelni e napot és így nagyon természetes, hogy városunk is ünnepel. — Tekintve, hogy a jelzett nap már nem igen van messze, jó volna, ha a város főbírája a szokásos aláírási ívet kibocsájtaná, mert itt csak ugy van és lehet értelme a márczius 15-iki ünneplésnek, ha egy helyen van megtartva és a hol hazafiai kötelessége megjelenni minden egyes polgárnak.

— **A város számadásai.** Nagy-Mihály város számvizsgáló bizottsága a napokban vizsgálta át a város 1896. évi összes számadásait. Mondanunk is alig kell, hogy a bizottság mindent a legnagyobb rendben talált és így nyugodtan teheti meg jelentését a legközelebbi képviselőtestületi gyűlésen.

— **Panasz az ovoida ellen.** Ismét panaszos levelet kaptunk e héten. Csakhogy ezuttal az ovoidáról van szó. Megjegyezzük, hogy mi — mindaddig míg kétséget kizárólag be nem bizonyítatik a vád, hitelt annak nem adunk; de nehogy gyanúsítsunk részrehajlással, röviden közöljük, hogy egy szülő arról panaszkodik, miszerint a helybeli ovoidában a gyermekek I., II., III. osztályba vannak sorolva és a szerint, amint épen az ovoidában gondolják, hogy megfelel az illető gyermek atyja társadalmi állásának, részesülnek osztályozott bánásmódban, a mi sértés nemsak az osztályokba osztott szülőkre, de a kis gyermekekre nézve igen hátrányos. — Ismételtlen megjegyezzük, hogy mi ennek a súlyos vádnak hitelt nem adunk,

mert ha az csakugyan tény lenne, ugy nemcsak annak haladéktalanul leendő megszüntetését kellene eszközölni, hanem az óvónöket az ilyen eljárás további ütésétől szigorúan el kellene tiltani. A ezafelőlnek készséggel nyitjuk meg lapunk terét.

— **Ipartestületi gyűlés.** A helybeli ipartestület f. hó 14-én Jelenek Gyula járási szolgabíró elnöke mellett közgyűlést tartott. Ezen a közgyűlésen választották meg az elnököt, a mi azért vált szükségessé, mert az eddigi elnök: Rontsinszky Ágoston lemondott. A közgyűlés azonban a lemondást semmi szín alatt sem akarta elfogadni és így újból egyhangulag a régi elnök választotta meg. — Most már csak az a kívánatos, hogy a testület kebelében dult ellenségeskedés teljesen megszűnjön és váltsvetter erővel, egyetértéssel dolgozzanak iparosaink saját érdekében.

— **Farsangi-estély.** A nagymihályi polgári olvasó-egyesület által e hó 27-én a „Kos” vendéglő termeiben tartandó farsangi estélyhez a szükséges előkészületek már mind megtették. Egész határozottan lehet állítani, hogy az estély ugy anyagilag, mint erkölcsileg sikerülni fog, mi különösen a környékbeli intelligenciának lesz köszönhető, mert mindenfelől sokan készülnek azon résztvenni. Az egyesület a következők meghívottá bocsájtotta ki, mit azzal közlünk, hogy ha valaki tévedésből olyant nem kapott, de arra igényt tart, szíveskedjék az egyesülethez fordulni:

— Meghívó. A nagymihályi polgári olvasó-egyesület a cs. és kir. 34-ik gyalogezred zenekara és a szervezés alatt álló dalárda közreműködésével f. évi február hó 27-én Nagy-Mihályon, a „Kos” vendéglő termeiben saját könyvtári alapja javára zártkörű farsangi-estélyt rendez, melyre kívül czimzett urat és családját tisztelettel meghívja Stépán Gábor, diszelnök. Sulyovszky István, ügyész. Rontsinszky Ágoston, elnök. Bucsinszky Lajos, alelnök. Adler Béla, jegyző. Walkovszky Béla, háznagy. Buzay Gusztáv, pénztáros. Chira László, könyvtárnok. Választmányi tagok: Bodnár János, Gál Vilmos, Herczik József, dr. Veszperényi József, Gulics József, Bujdos István, Frimmer György, Jelenek Gyula, ifj. Alexa Mihály, Mastsenyik Ede, Friedman Simon, Mathiász József, Szladek József, Miskovits Béla, Bujdos Antal. Beléptidj: Személyenkint 1 frt. Családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté 8 órákor. Bepjárát a kaszinó kis kertjére nyíló ajtón. Műsor: 1. Nyitány. Előadja a cs. és kir. 34. gyalogezred zenekara. 2. Népdal egyveleg. Előadja a dalárda. 3. Szavaltat. Virágh Józseftől. 4. „Fonj.” Műdal. Előadja a dalárda. 5. Felolvasás. Gál Vilmostól. 6. Magyar népdalok. Előadja a dalárda. 7. Szavaltat. Sztankó Lászlótól. Táncz.

— **Köszönetnyilvánítás.** A topolyáni gör. kath. egyház előjárósága hálás köszönetét fejezi ki ez uton is Rakovszky né szül. Szladek Berta ő nagyságának azon jószívűségéért, hogy az ottani templomnak egy sok fáradságot és nagy türelmet igénylő, értékes himzett oltárvánkost ajándékozni kegyes volt.

— **A háztulajdonosokhoz.** Most, hogy napok óta állandóan fagyos időjárás van, a házak előtt menni ugyszólván teljes lehetetlen, mert a **haldokló** járdán oly vastagon van a fagyos jég, hogy azon menni valósággal életveszélyvel jár. Igen helyesen tennék a háztulajdonosok, ha házaik előtt hamuval, fűrészpórral behintenek a járdát, hogy először ott kényelmesen lehessen menni, másodsor pedig, hogy esetleges szerencsétlenségek kikerülhetők legyenek, mert egy véletlen elcsuszás következtében oly szerencsétlenül is lehet elesni, hogy súlyosabb és végzetes sérülések állnak elő.

— **Téli gazdasági tanfolyam.** A zemplénvármegyei gazdasági egyesület a földművelési miniszter felhívására városunkban 20 órára kiterjedő tanítást rendez a földműveléssel foglalkozó ifjuság részére. Az erre vonatkozó előadások f. hó 21., 28., márczius hó 7., 14., 21., 25., 28. és április hó 2., 4. és 11. napjain d. u. 4-6-ig az állami iskola egyik tantermében Mathiász József vezetése alatt, fognak megtartatni. A tanítás anyaga: a gazdasági alapfogalmak, a talajművelés, magtermelés; gazdasági trágyakészítés, az ismertebb műtrágyák ismertetése, gyakorlati trágyázás, a növények kártékony rovarokról, penész megbákról s azok elleni védekezésről s végre a gyakorlati kertészetről u. m. magvetés, oltás, ültetés, fametszés s terméshozamra nevelés. Ezen gazdasági tanfolyamat ajánljuk a gazdálkodó közönség figyelmébe.

— **A főtápnál figyelmébe.** Az alábbi sorok közlésére kéretünk fel: „Sztropkó és a hozzá tartozó 65 község lakói számtalanszor felhívták az illetékes körök figyelmét a sztropkó-mezőlaborczi, valamint az Eperjesre vezető utvonalon tarthatatlan rossz, mondhatni siralmas állapotára. Ámde hiába való volt minden erőlködése az adózó közönségnek, mert a hova csak fordult a bajok orvoslása végett, mindenütt süket fülekre talált. Évekkel ezelőtt a nagy árvíz elvitte az Ondován épült azon hidat, melyen át Eperjes felé közlekedtek és azóta semmi intézkedés nem történt annak helyreállítása érdekében és így, ha valaki Eperjesre akar menni, sokszor életveszély között kell az Ondova folyón átkelnie. A havaji utvonalon pedig sokszor a postaközlekedés is szünetel vízáradások esetén. A vidék megúván ez állapotot, kérvényt szándékozik e tárgyban egyik jeles orsz. képviselő útján az országgyűlés elé terjeszteni, melyben ezen nagy fontosságú utak nyomorult állapotára reámutatva, az ország színe előtt kérmel gyógyírt sajtó seibeikre. Kérvényükben kériel, hogy a megye, *Jekelfalussy* gyufagyárának kedvéért, ezen egy ember érdekét dédelgetve, 36.000 forint adott a verekhez—radványi utvonalon helyreállítására, de ott, a hol közös az érdek, hallani sem akar a vármegye semmiről. *Felső-Zempléni.*”

— **Selyem ruha.** Tudvalevőleg a pár hónapja ezelőtt alakult nagymihályi polgári olvasó-egyesület folyó hó 27-én farsangi-estélyt rendez a „Kos” vendéglő termeiben. Ezen élvezetesnek ígérkező estélyre különösen a környékből, de helyből is, igen sokan készülnek. És az, hogy ez az estély sikeresnek ígérkezik, egyes emberek felette bánt és megmagyarázhatatlan, de egyszersmind kvalifikálhatlan okoknál fogva, — mert az egyesület ellen felhozott és bosszúból eredő vádak mind alaptalanok, mert ha igazak lennének, ugy lapunk teljes erővel igyekezne az egyesület felrobbantására — *válogatás nélkül, minden néven nevezendő eszközt* felhasználna arra, hogy ártsanak az estélynek. Így a többek között, annak az alaptalanul és oly sokat megvádolt olvasó-egyesületnek ellenségei elhíresztelték, hogy az estélyen a nők kizárólag selyemben, biborban, bársonyban és a jó ég tudja, hogy milyen ruhában fognak megjelenni. Természetesen ezek a *nemes férfiak*, kik között igen sok a statista és pipotya, ezzel csak azt a czélt vélik elérhető, hogy sok hűlyget a távolmaradásra akarnak birni. — Addig is, míg alkalmunk lesz ezekkel a jó urakkal, mint a társadalom felbontóival, a saját módjuk szerint és méltán megérdemlő módon foglalkozni, köztudomásra hozzuk, hogy a 27-iki estélyen mindenki — *ha bármilyen ruhát fognak is viselni* — igen szívesen látnának és egyáltalán nem felel meg a valóságnak a terjesztőjükhöz nagyon is méltó alaptalan vád.

— **Ajándékozás.** A nagymihályi polgári olvasó-egyesületnek *Rosznáky* Gyula újhelyi postafőnök mintegy 70 kötet könyvet ajándékozott.

— **Figyelmeztetés.** Mindazon szülőket, kiknek olyan hadkötelek fiaik van, kik az április hó folyamán jönnek sorozás alá és akik valamely jogczimzen igényt tarthatnak a reklamációra, figyelmeztetjük, hogy azt a helybeli főszolgabírói hivatalnál a folyó február hóban annál is inkább eszközözlék, mert később semmi néven nevezendő felszólamlás figyelembe véve nem lesz.

— **Jeles csemeték.** Valami *Pollacsek* Izidor és társa *Rothmann* Náthán a napokban különféle ravasz fondorlatokkal csaptak be és loptak meg több helybeli kereskedőt. Így a többek közt *Klein* Aron vendéglőstől kiesáltak 20 frt 64 krt, *Spiegel* Bernáttól pedig, ki épen akkor a boltjának ajtajában állt és háta megett osont be *Pollacsek*, a boltban volt asztalról 14 frtot lopott el. Ezen sikerrel azonban nem elégedtek meg, hanem még aznap este felé az egyik, *Pollacsek*, négykzláb bemászott a *Strömp* Gábor üzletébe, hol a kiszolgáló kisasszony előbb azt gondolta, hogy valami idegen kutya osont be, a kéznél levő bottal alaposan megvakta. Csak amikor jaggatott, derült ki, hogy nem kutyaival, hanem emberrel van dolga. Erre aztán lármát csapott, mire az ipsét elfogták társával együtt és a helybeli kir. járásbíróóság börtönébe bekisérték.

— **Ügyvéd kerestetik.** Sztropkói levelezőnk írja a következő sorokat: „Sztropkó város, mely 2118 lelket számlál, s mint járásszékhelyhez 65 község van beosztva — ma ügyvéd nélkül van. Így ilyen helyen, nemcsak hogy elkelne egy szorgalmas ügyvéd, de rövid idő alatt szép vagyona is tehetne az illető szert. — Ajánljuk e rövid hirt azoknak figyelmébe, kiket megillet.

— **Új postafőnök.** A helybeli m. kir. postahivatal főnökévé *Bogyánszky* Alajos kassai postatiszt neveztetett ki, a ki állását a folyó hó 20-án fogja elfoglalni. A hivatal átadást *Rosznáky* Gyula újhelyi postafőnök személyesen fogja eszközölni.

— **Faiskola felügyelő.** Zemplénvármegye alispánja *Grófcsik* János sztropkói áll. isk. tanító e járáshoz faiskola felügyelővé nevezte ki.

— **Tanulmányút a szentföldön.** *Roskovics* Ignácz hírneves festőművésztünk a mult héten kelt utra Palesztina felé. A Sz.-István-társulat megbízásából nagyobb szabásu bibliai tárgy képsorozat festésére készül s az ehhez szükséges tanulmányok végett járja be a szent földet. Két hónapig marad ott.

— **Megfagyott.** *Kozma* János Zemplén községbeli 53 éves földműves, folyó hó 8-án az újhelyi országos vásárról hazamenet, a b. szögi-erdő határában megfagyott. A szerencsétlen ember a nagy hó elől egy fára akart felmászni, de már nem bírt feljutni. Ilyen állapotban találták meg a segítségére sietett falubeli emberek. Kis leánya, a ki vele volt, B.-Szögbe menekült a megfagyás elől.

— **Az ügyvédi kamarából.** A kassai ügyvédi kamara közhírré teszi hogy dr. *Kiss* Sándor ügyvédet Sárospatak székhelylyel e kamara ügyvédi lajstromába folytatolag felvette.

— **A mikor a csendőrieket is meglopják.** Hegyalján a vagyombiztonság — oly gyenge lábon áll, hogy alig mulik hét a nélkül, hogy egyik vagy másik községben éjjelenként fel ne törnek a kamarákat és azokból a szalonna, zsír és egyéb életneműek el ne tűnnek, sőt ezeken kívül a szárnnyas állatokat is elemelik. A gyakori lopásoknak legjobban vannak kitéve: Sára, Ujfalu, Liszka és Tolcsva. Jellemző a dologban, hogy a tolvajok az o.-liszakai csendőrség kamaráját is feltörték, s abból az összes zsír és életneműeket ellopták. A tetteseket még nem sikerült kinyomozni.

— **Elcsérült czimek.** Egy vidéki lap hírvolatában olvassuk a következő érdekes hírt:

(Eljegyzés.) Az adóprés és az inség elvették az esztét a Dombi tanyán a szegény *Balogh* Jánosnak. Mikor megperdült ablaka előtt a dob, a boldogtalan ember törni, zuzni kezdett. Az árverés szegényét nem tudta elviselni. Megháborodott, meg kellett neki háborodni. És az egész nemzet megfog még háborodni az adóvégrehajtók miatt. De lesz ez még másképp is, csak türelem. Vederemo.

(Megörült.) *Kovács* Dezső, lapunk függetollu kiváló tárczaírója tegnap tartotta eljegyzési ünnepélyét *Falvai* Lenke kisasszonnyal özv. *Falvai* Domokosné bájos és művelt leányával *Pusztaszent-Miklóson*.

— **Új császár és kir. czim.** Különös furfangja van egyes hirdető cégeknek. Egy erfurti magkereskedő nagyban úti a dobot, hogy ő erfurti császári és kir. udvari szállító. Tudunkkal ilyen nem létezik, mert az illető *Schmidt* J. C. czég csak a német császári és kir. szállító czimtel használhatja, tehát ugy látszik a magyar közönséggel ügyesen akarja tudatni, hogy ő a mi udvarunk szállítója. Ha a czég kiszolgálása is ilyen szolid alapra van fektetve, akkor nem nagy bizalma lehet közönságunknak az erfurti magvakhoz.

Szerkesztői posta.

Bartus Gyula. (Bpest.) Köszönet a küldeményért. Jövő számunkban okvetlen meg fog jelenni.

Sztropkó. Azt egészen felesleges írni, hogy a közlemények szerzőjét ne adjuk ki. Először mi vagyunk felelősök mindazért, a mi a lapban megjelenik és ha az illető közlemény mindenben megegyez intencziókkal, az esetben — kérdővonalas esetében — helyt is állunk ott, a hol kell. A megemlékezésért köszönetet nem érdemlünk. Szíves üdvözlét!

Polgár. (Nagy-Mihály.) Már azt mi is tapasztaltuk, hogy Nagy-Mihályon csak az iparosokat tartják polgároknak! Ez pedig nem helyes — a mint megjegyzni levehelven — mert nemcsak az iparos polgár, hanem minden adófizető az. Hogy pedig itt azok, kikre a „polgár” elnevezést alkalmazták, lennének részesei az „urak” részéről, nem felel meg a valóságnak, mert higye el, hogy minden valódi ur ember nagyon jól ismeri a polgár szónak igaz és nemes értelmét.

Nagyon szép asszonyok. (Helyben.) A kedd délutáni utcai találkozás alkalmával tanúsított bizalomteljes és váratlan megszólításért forró köszönet és...

A. A. (S.-A.-Ujhely.) Mi öntől a zárt levelező-lapon kívül, nem kaptunk ezideig levelet és így nem is intézkedhetünk azon egyszerű oknál fogva, mert nem tudjuk, hogy milyen kellene oly sürögősen intézkednünk.

Gátszás. Leveléért köszönet. Megjegyzem azonban, hogy a hitelezéseket gyűlölni. — A teasztélyeken azon egyszerű oknál fogva nem jelentem meg, mert „oldalbordám” két hónap óta beteg, nála nélkül pedig „elvből” nyilvános mulatságon nem jelenek meg.

Felolós szerkesztő:

G Á L V I L M O S.

Kiadó-tulajdonos:

L A N D E S H A N N.

Kérem a 140 holdas üzemű 15 éves s nagy hirnek örvendő cég pontos címére ügyelni, mert itt több Unghvárynak is van 4-5 holdas kezdetleges kertészete.

Igy pl. Unghváry József, ki az egész országból összehordott fákkal kupezkodik.

Cseresznye- és meggyfa-csemeték nagymérvbeni eladása.
Eladásra szánt készlet: cseresznyéből 80,000 drb., meggyből 50,000 drb.

Cseresznye-csemeték árai: a 160-240 centiméter magas hajttással bíró, gazdag gyökerű, életerős, 1-2 éves csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 40 krig.
Meggyfa-csemeték árai: az 1-2-3-4 éves gazdag gyökerű, igen szép fejlődésű, életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 50 krig.

Nagybani árak:	100 drb	40	kros csemete 1 vagy több fajban	38	} 100-an kint
	250	40	" " " " " "	36	
	500	40	" " " " " "	34	
	1000	40	" " " " " "	32	
	5000	40	" " " " " "	30	

A 4-5 éves, igen erős meggyfa-csemeték 100-a 48 frt, 250 drb vételénél 45 frt, 500 drb vételénél 44 frt.

Igen nagy készlet van a következő cseresznye-fajokból: Germersdorfi nagy, Nagy fekete ropogós, Korai májusi cseresznye, Budaacsonyi óriás, Ferencz császár ropogósa, Dünissen sárga ropogósa, Hodelfüngeni óriás, Dr. Eutz feketeje, Schneider kései ropogósa, Coburgi korai fekete, Glocker óriása, Büttner kései ropogósa, Mezői ropogósa, Reverchen ropogósa, Heintze korai cseresznye, Korponai fekete ropogós, Mückebergi nagy, Disznódi fűszeres, Jaboulay ropogósa, Hollandi herczegnő, Kanizsai fekete, Esperes ropogósa stb. stb.

Igen nagy készlet van a következő meggy-fajokból: Kőrösi meggy (Spanyol meggy), Spanyol meggy piros, Pándi meggy, Korai Hortensia, Hortensia királynő, Eugenia, Váltva erős, Oignisi apátnő, stb. stb.

A fenti cseresznye és meggyfajokon kívül adtnak ki körte, alma, szilva, ősz és kajszinbarack, lasponya, birs- és eperfa-ajtványok ugy gazdasági, mint tőpöre nevelt 1-2-3-4 éves példányokban, még pedig gazdag fajválaszték mellett. A csemeték tisztán homok talajon nevelkedtek s ezért gazdag gyökerzet s biztos fogamzási képességgel bírnak, ezen felül hitesele fajúak, edzett természetűek, erősségesek, hosszú életűek és igen olesők is. Adatik ki fentiekben kívül 1-2-3-4 éves vadoncz is, körteből, almából doucinból, paradicsom-alma, birs, besztercezi szilva, duránczai szilva, Prunus Myrobalona Saint Julien, kökény, mandula, sárga barack, cseresznye, fekete meggy, sajmeggy és eperből, az áruk erősség (vastagság szerint) következők:

2. CSOPORT.

Kézbeli nemesítésre kiválóan alkalmas 2-3 éves vadonczok:

I. osztályú	11 mm.	1002 20 frt.	1000 19 80 frt.
II. "	8 1/2 "	1 80 "	16 20 "
III. "	6 1/4 "	1 40 "	12 60 "

3. CSOPORT.

Nyári szemzésre alkalmas, vagy gyökérlépcsés csejéből kiültethető 12 éves vadonczok:

I. osztályú	100	1 10 frt	1000	9 90 frt
II. "	"	0 85 "	"	7 65 "
III. "	"	0 65 "	"	5 85 "

!! Tessék árjegyzéket kérni !!

Gyümölcsfa vadonczok és nemes ajtványok eladása.

(Vadoncznál 3-5-10,000 drb vételénél 5-10-15 százalék engedmény!)

A rendkívül gazdag gyökerzetű életerős vadonczok erősség szerint egyenlő vastagságukra vannak válogatva, mely végtelentl nagy előny a rendelőre nézve, ezen felül az áruk is mérsékelték, illetve igen alacsonyak.

3-4-5 éves állandó, vagyis termő helyekre kiültethető és ott azonnal beajtható vadonczok:

I. minőségű	20 milli m. vastag	100-ra	10	forint.
II. "	15 milli méter	100 "	5	"
III. "	12 milli méter	100 "	2.50	"

Kézbeli nemesítésre alkalmas 2-3 éves vadonczok.

I. minőségű	10 milli	100-ra	2	frt	1000-re	18	frt
II. "	7 milli	100 "	1.60	"	1000 "	14	"
III. "	6 m.	100 "	1.20	"	1000 "	11.50	"

Nyári szemzésre alkalmas 1-2 éves vadonczok.

I. minőségű	5 milli	100-ra	1	frt	1000-re	9 50
II. "	4 milli	100 "	0 80	"	1000 "	7 50
III. "	3 milli	100 "	0 60	"	1000 "	5 50

Vadonczok a következőkből rendelhetők meg: körte, alma, doucin, paradicsom, birs, prunus myrobalona, szent julien, kökény, sárga barack, mandula, őszibarack, fekete meggy, sajmeggy, (prunus mahaleb) eper.

A rendelés fogantatására illetve összeállításánál a fenti (vonallal jelzett) méretek pontosan betartatnak.

Gazdasági célokra alkalmas 4-5 éves (nem ojtott) eperfából igen nagy készlet van. A csemeték drbja 25 kr. 100 drb ára 20 frt. 1000 drb ára 170 frt. A gyengébbek aránylag olesőbbak.

Minden vadonczok megrendelhetők

Unghváry Sándor,

gyümölcsfa-iskolájában Czepléden.

Ugyanezek fenti csejéből kaphatók magas törzsű és tőpöre nevelt körte, alma, szilva, őszibarack, kajszin, cseresznye meggy, eper, birs és noszpolya csem. is a következő ár mellett

Az 1-2 éves igen szép csemete darabja	15-20 kr.
a 2-3 " " " "	25 "
a 3-4 " " " "	30 "
a 4-5 " " " "	35 "

Nagyobb vételknél árengedmény adatik.

!! Tessék árjegyzéket kérni !!

Páratlan a maga nemében

BARACZK-Cognac
BARACZK-Crème
és
Baraczk-Szesz.

Elszállított:

1890-ben	4800	(négyezernyolcszáz)	palaczk.
1891-ben	5500	(hatezeröttszáz)	palaczk.
1892-ben	9500	(kilencezeröttsz.)	palaczk.
1893-ban	12000	(tizenkétezer)	palaczk.
1894-ben	16000	(tizenhatezer)	palaczk.
1895-ben	40000	(negyvenezer)	palaczk.
1896-ban	60000	(hatvanezer)	palaczk.

A folyton növekvő kereslet is bizonyítja az áru jóságát, mely mellett e z e r és e z e r dicsérő és elismerő levél tanuskodik.

Kapható Nagy-Mihályon:

Glück Mór és Marmorstein Jenő urak kereskedésében,
Weinberger Zsigmond, Pollák Henrik és Zimentspitz Mór urak
kávéházalban.

Vezérigynök Felső-Magyarországra: Weisz Izsó, Kassán. 3

Első Alföldi Cognacgyár Részvénytársaság
Kecskeméten.

Megnyitás.

BUDAPESTEN.

BUDAPESTEN.

Ujonnan, a haladó korszaknak minden tekintetben megfelelőleg a legkényelmesebb és fényes be-
rendezéssel ellátott

DRECHSLER BÉLA
UDVARI KÁVÉHÁZA

IV. KOSSUTH LAJOS-UTCZA 18.

Felül nem múlható látványosság.

Házbérlet.

Özv. Lavotha Vinczéné tulajdonát képező s Nagymihályban a Malom-utczán fekvő 92. ö. i. számú ház 1897. évi április 1-től bérbe adó, esetleg eladó.

A feltételek alulirotnál megtudhatók.

FRÖHLICH GYULA,
ügyvéd.